

LUNDS
UNIVERSITET

Säkerhetiseringen av Iran

En kartläggning av säkerhetiseringsprocessen av Iran (2012-2018)

Ludvig Olanders & Adam Baig

Abstract

Denna studie är en komparativ fallstudie med ansats att kartlägga de två senaste amerikanska administrationernas säkerhetsiserings- och identifikationsprocesser gentemot Iran mellan Obama- och Trump-administrationerna. Studien syftar till att bidra med ytterligare förståelse för hur USA:s inställning till Iran sett ut och ändrats *över tid* med hjälp av säkerhetsiserings- och identitetsteori. Vår studie har påvisat att Iran var på god väg att avsäkerhetsiseras under Obama-administrationen men att denna trend avbröts i och med Trump-administrationens tillträde. Vår studie påvisar även att identitet varit dynamisk under denna process och till viss del ändrats i enlighet med säkerhetsiseringsgraden.

Nyckelord:

USA, Iran, relationell identitet, säkerhetsiseringsklimax, avsäkerhetsisering

Antal Ord: 7424

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Avgränsning.....	2
1.2	Tidigare forskning.....	3
2	Teoretiskt Ramverk	4
2.1	Säkerhetsiseringsteori	4
2.2	Identitetsteori.....	5
3	Metodologi och Design	7
3.1	Definitioner	7
3.1.1	Definition av relationell identitet	7
3.2	Diskursanalys.....	8
3.3	Operationalisering.....	8
3.3.1	Identitetsdifferentiering.....	9
3.3.2	Säkerhetsiseringsgrad	9
3.4	Texturval.....	10
4	Empiri	12
4.1	Obama-administrationen.....	12
4.1.1	Kronologisk Säkerhetsiseringsgrad	12
4.1.2	Identifikationsprocess	15
4.2	Trump-administrationen	17
4.2.1	Kronologisk säkerhetsiseringsgrad	17
4.2.2	Identifikationsprocess	19
5	Jämförande Analys	22
5.1	Säkerhetsiseringsgrad	22
5.2	Identifikationsprocess	23
6	Slutsatser & Avslutande Diskussion	26
7	Bibliografi	27
7.1	Böcker.....	27

7.2	Artiklar	27
7.3	Text/Tal	29

1 Inledning

Relationen mellan USA och Iran har varit kyliga ända sedan den iranska revolutionen 1979. I revolutionens eftermäle ockuperades den amerikanska ambassaden i en välkänd dramatisk episod samtidigt som den avsatta iranska Shan tillgavs asyl i USA efter han tvingats ur landet i samband med revolutionen. Denna händelseutveckling definierade startpunkten till en antagonistisk relation mellan staterna som kom att bli stensatt för årtionden därefter. Staterna har endast haft sporadisk diplomatisk kontakt under denna tid och har inga permanenta ambassader på respektives territorium. Iran är en regional stormakt som är beläget i ett strategiskt läge och angränsar till stater där USA under 2000-talet haft såväl intressen som avslutade och pågående militära interventioner. Rivaliserande regionala stormakter i mellanöstern, såsom Saudiarabien, är samarbetspartner med USA och är involverad i en minst lika kylig relation med Iran, men även ett fullskaliga proxy-krig i Yemen och Syrien där staterna stödjer olika faktorer i de rådande inbördeskrigen (Fisher 2016). USA som ensamstående hegemon i världssystemet, och inlåst i vad George Bush refererade till som 'Kriget mot Terrorismen' har under det senaste decenniet haft siktet inställt på Iran och dess kärnkraftsteknologiska ambitioner. 'Iran-frågan' har, tillsammans med Nordkoreas provsprängningar och raketttester, blivit ett omdebatterat ämne och prioriterat på säkerhetsagendan av USA och FN:s säkerhetsråd (Borger 2017). Relationen mellan staterna är högst aktuellt i och med dels det framförhandlade kärnkraftsavtalet, som veto-makterna och Iran slöt 2015 under Obama-administrationens ledarskap Samma avtal, de-certifierades sedan hösten 2017 av den nytilträdde Trump-administrationen under stora protester från FN och EU. Relationen är även högintressant med anledning av de regimkritiska demonstrationerna och medföljande social oro i Iran som nyligen uppstått i Iran, där USA används som ett retoriskt slagträ av den islamiska republikens ledare för att ge legitimitet åt nuvarande iranskt styre genom att differentiera sig från en västerländsk makt.

Relationen mellan USA och Iran är således av enorm vikt i det internationella systemet i dagsläget och i denna studie angriper vi denna komplexa kontext ur ett betydligt smalare perspektiv. Vi riktar således vår uppmärksamhet till relationen mellan USA och Iran genom att beskriva dess 'temperatur' i termer av identitet och säkerhetisering. Vi kommer beskriva relationens utveckling genom att analysera de två senaste amerikanska administrationernas säkerhetiseringsprocesser mot Iran och därifrån härleda; dels *graden* av säkerhetisering, det vill säga hur omfattande och påfallande Iran konstruerats som ett hot; och dels *graden* av differentiering i identifikationsprocesserna, så som dem artikuleras i samband med säkerhetiseringsdraget. Genom att kronologiskt beskriva och jämföra dessa två variabler mellan de två väldigt olika administrationerna, hoppas vi kunna bidra med ytterligare förståelse för relationen mellan staterna. Detta leder oss till följande forskningsfråga:

Hur har hot- och identitetskonstruktionerna i relation till Iran skiljt sig åt mellan de två senaste amerikanska administrationerna?

1.1 Avgränsning

Vår studie är avgränsad till en specifik tidsperiod som är ändamålsenlig för vårt forskningssyfte. Vi kommer analysera Obama-administrationens andra mandatperiod mellan åren 2012-2017 samt Trump-administrationen. Eftersom Trump har varit tillsatt i knappt ett år är vårt empiriska urval begränsat till perioden mellan början av 2017 och början av 2018. Vi anser inte att periodernas olika längd utgör ett större problem eftersom den senare perioden innefattar en markant kursändring och har genererat rikligt med material trots att perioden är kortare.

1.2 Tidigare forskning

Relaterad forskning har visat hur en säkerhetsisering av Irans kärnvapenprogram ändrats i intensitet över tid och att ett "säkerhetsiserings-klimax" inträffat under premiärminister Netanyahus andra mandatperiod (Lupovici 2016). Lupovici visar genom sin forskning vikten av att studera olika typer av säkerhetsiseringar *över tid* eftersom en fråga som länge varit säkerhetsiserad inte förblir statisk utan kan gå igenom olika faser. Flera lånade analytiska verktyg implementeras i denna studie för att utvärdera amerikanska administrationers säkerhetsiseringsprocesser av Iran.

Hayes (2009) introducerade säkerhetsiseringsteorin som ett analytiskt koncept inom den vidare demokratiska freds-teorin och påvisade hur demokratisk respektive auktoritär identitet spelar en avgörande roll i säkerhetsiseringsprocessen av Irans kärnvapenavtal. Denna studie syftar till att utvärdera identitetens roll i säkerhetsiseringsprocessen. Vår studie följer detta spår men utgår från en annorlunda konceptualisering av identitet som vi inte sätter *a priori* utan låter identiteten, såsom den uttrycks av aktörerna, avgöra identitetens innehåll. Vårt fokus riktas även i huvudsak på hur den Andras identitet representeras samt hur detta samverkar med graden av säkerhetsisering i processen.

2 Teoretiskt Ramverk

Nedan följer vårt teoretiska ramverk och är uppdelat i två separata sektioner. Inledningsvis använder vi oss av en modifierad variant av säkerhetsiseringsteori som är utformad med syfte att fånga *säkerhetsiseringsgraden* som artikuleras i den övergripande säkerhetsiseringsprocessen. Därefter följer ett analysverktyg som vi kommer använda för att fånga *differentieringsgraden* i de säkerhetsiserande aktörernas relationella jämförelser.

2.1 Säkerhetsiseringsteori

Säkerhetsisering är en process varigenom en fråga konstrueras som ett existentiellt hot (Strizel 2008:360). Processen består av en säkerhetsiserande aktör som genom en performativ talaktion (säkerhetsiseringsdrag) försöker övertyga en relevant publik om att en fråga är ett existentiellt hot mot ett referensobjekt. Publikens acceptans avgör huruvida säkerhetsiseringsprocessen kan anses vara lyckad eller inte (Lupovici 2016:414).

Det analytiska ramverket som utvecklats av Köpenhamnskolans analyserar inte huruvida hotet är *verkligt* i en objektiv mening utan analyserar snarare hur vissa frågor konstrueras som ett hot och andra inte (Balzacq 2011:1). Ole Waever menar att ‘‘någonting är ett säkerhetsproblem när eliterna deklarerar det att vara så’’ (Waever 1995:57, vår översättning). Hotkonstruktionen förlitar sig således på talaktioner och det är följaktligen det som är av huvudsaklig relevans för vår studie (Balzacq 2011:1-2). Delen av säkerhetsiseringsteorin som vi kommer använda oss av rör främst den lingvistiska talaktionen och policyn som därifrån genereras (Balzacq 2011:36). Detta utgör vår primära analysnivå.

Säkerhetsiseringsgrad, det vill säga hot-nivån, är aktiv inom säkerhetsiseringsprocessen och blir följaktligen en aspekt som vi syftar till att fördjupa oss i på denna analysnivå. Buzan (1991) argumenterar för att det som avgör huruvida ett hot blir en nationell säkerhetsfråga beror på *intensiteten* i artikulationen av hotet (Buzan 1991:133-4). Nedan följer det analytiska verktyg vi utvecklat för att studera intensiteten i de hot som artikuleras från administrationernas säkerhetsiserande aktörer.

Avsäkerhetsisering förstås i denna kontext i enlighet med Campana (2013) som en normaliseringsprocess där hotet i fråga inte nödvändigtvis måste tas bort från säkerhetsagendan i och med talaktionen. Hotet kan istället befinna sig på säkerhetsagendan men artikuleras med en annorlunda riktad emfas och på ett mer ‘komplicerande’ sätt. Detta innebär att hotet konstrueras på ett sätt som framhäver frågans komplexitet snarare än att intensifiera frågans omfattning och brådskandehet (Campana 2013:457-59,465). Vi definierar följaktligen avsäkerhetsiseringsdrag som *artikulerade talaktioner som får en normaliserande och komplicerande effekt på hotbilden och som, i effekt, blir en mot-aktion till en säkerhetsiserad fråga* (Vuori 2011:191). I och med en avsäkerhetsiserande talaktion kan talaren

föreslå att hotet är normalt, komplicerat, icke-existentiellt och kan begripas och hanteras inom rubriken av *normal* politik (Salter 2008:323).

Ett säkerhetsiseringsklimax innebär att en fråga som redan varit säkerhetsiserad och accepterad av en publik får en ny grad av intensitet kopplat till ett åtgärdsprogram bestående av vidare exceptionella åtgärder av en mer intensiv karaktär än vad som tidigare varit fallet (Lupovici 2016:418). Aspekter som bidrar till och främjar ett säkerhetsiseringsklimax är bl.a. användningen av säkerhetsgrammatik som *adderar* till grammatiken av de föregående säkerhetsiseringsdragen och ger talaktionen mer performativ kraft (Lupovici 2016:419, Strizel 2007:370). Detta innebär att hotets syntetiska sammansättning utökas och inkluderar vidare förstärkande effekter såsom röda linjer eller ultimatum, samt en större emfas på hotets *brådskandehet* (Lupovici 2016:419). För att sådana effekter ska kunna förstås som bidragande till ett säkerhetsiseringsklimax ska dem adderas till en fråga som redan är säkerhetsiserad. Säkerhetsiserande aktörers användning av hårdare och mer direkt retorik i säkerhetsiseringsdraget kan intensifiera hotets dramaturgi och öka den relevanta publikens uppmärksamhet. Den ökade uppmärksamheten kan i sin tur användas för att mobilisera stöd och legitimitet för vidare exceptionella åtgärder än det tidigare (säkerhetsiserade) tillståndet tillåtit samtidigt som det blir lättare för aktören att definiera hotets betydelse och etablera ett dominant narrativ för den relevanta publiken (Strizel 2008:370).

Detta analytiska verktyg låter oss utvärdera hotartikulationernas intensitet (säkerhetsiseringsgrad).

2.2 Identitetsteori

Vi kommer använda oss av identitetsteori för att analysera *hur* staternas identitet konstrueras i relation till varandra. Detta utgör vår andra analysnivå och fokuserar på aktörerna och relationerna som strukturerar situationerna som i vår studie är under granskning (Balzacq 2011:35-36).

Politiska ledare använder sig av identitetssymboler för att signalera möjliga hot (eller avsaknad av densamma) för den relevanta publiken (Hayes 2009:982). Det är på detta sätt identitet är aktiv inom säkerhetsiseringsprocessen eftersom artikulationer i ett säkerhetspolitiskt sammanhang producerar och reproducerar identitet genom formulerandet och legitimeringen av policy. Identitet är på det sättet tätt sammankopplat med aktörskap genom att möjliggöra och begränsa handlingsutrymme (Hansen 2006:211, Balzacq 2011:36, 39). Desto mindre inkluderande ledares beskrivningar av en ut-grupp är, desto större är risken för konflikt samtidigt som utrymmet för samarbete blir mindre (Abdelal 2009:89, Sylvan, Grove & Martinsson 2005).

För att belysa samverkan mellan identitet och aktörskap i säkerhetsiseringsprocessen kommer vi använda oss av Hansens konceptualisering av *Degrees of Otherness* (vilket vi hädanefter kallar identitetsdifferentiering och/eller differentieringsgrad). Konstruktioner av identitet kan anta olika grader av Annanhet som kan sträcka sig från *radikalt differentierad till familjär* (Hansen 2006:7). Symbolerna som artikuleras i de relationella jämförelserna utgör en identifikationsprocess och definierar samtidigt graden av identitetsdifferering, det vill säga

hur annorlunda eller familjär identiteterna är med varandra (mer om hur detta operationaliseras senare).

Identifikationer sker genom en process av *differentiering och sammankoppling* vilket innebär att relationens betydelse konstrueras genom symboler som är kopplade till varandra och detta konstituerar sedermera relationens status. Vi konceptualiserar identitetsrelationens status som lokaliserad på ett spektrum som sträcker sig från radikalt differentierad, när de relationella jämförelserna skildrar en antagonistisk (eller dylik) relation, till mer familjär, när de relationella jämförelserna skildrar en vänlig (eller dylik) relation (Hansen 2006:40-41, Bucher&Jasper 2017:399). Var på spektrat respektive administration hamnar följer våra empiriska fynd.

Detta analytiska verktyg appliceras för att beskriva identifikationsprocesserna.

3 Metodologi och Design

Vi använder oss av en forskningsdesign bestående av en komparativ fallstudie med beskrivande ansats. För att angripa vårt forskningsproblem är denna design ändamålsenlig eftersom vi syftar till att beskriva hur säkerhetsiseringsgraden och identifikationsprocesserna sett ut och samverkat i de två senaste amerikanska administrationer.

3.1 Definitioner

För att kunna besvara vår forskningsfråga och syfte krävs det en definition av den konceptualisering av identitet som informerat vår forskning.

3.1.1 Definition av relationell identitet

Konceptualiseringar av identitet har många variationer. Trots en stor aktivitet inom den tvärvetenskapliga identitetsforskningen har ingen enhetlig konsensus om hur identitet bör konceptualiseras uppnåtts (Abdelal 2009:17). För att begreppet ska kunna användas analytiskt på ett sätt som belyser snarare än att förvirrar läsaren krävs ett klagörande för vad som åsyftas.

Vi definierar identitet enligt Lena Hansens (2006) poststrukturella konceptualisering av identitet som ett relationellt koncept. Hon menar att en "relationell konceptualisering av identitet betyder att identitet alltid betingas i referenser till någonting den inte är" (Hansen 2006:6, vår översättning). Identitetens innehåll betingas således genom jämförelser och referenser till andra kollektiva identiteter från vilken den är distingerad (Abdelal 2009:23).

Denna konceptualisering särskiljer sig från det Wendtianska identitetskonceptet genom att understryka att identitetskonstruktioner består av en identifikationsprocess av differentiering och sammankoppling vilket kopplar aktörerna med det vidare samhället och formar således utrikespolitiska beslutsfattningsprocesser (Hansen 2006:24-25, Bucher&Jasper 2017:397). Med denna konceptualisering av identitet som relationell, existerar identiteten enbart diskursivt och är dynamisk i enlighet med uttryckta självuppfattningar. Identiteter är följaktligen inte statiska utan varierar mellan individer och grupper och över tid (Strömbom 2014:173).

Detta innebär att en potentiell kausal länk mellan identitet och policy inte går att uttyda vilket leder oss till att anta en icke-kausal epistemologi (Hansen 2006:26-31). Strikt kausalitet är problematisk i säkerhetsiseringsdynamiker, vilken identitet utgör en del av, och vi positionerar oss därför bortom rationalistiska och materialistiska identitetsteorier och utgår från att inga

‘objektiva’ identiteter existerar extra-diskursivt eftersom identiteten endast får betydelse när den artikuleras inom en viss diskurs (Bucher&Jasper 2017:408 Balzacq 2011:18). Det är genom utrikespolitiska diskurser som den relationella identiteten produceras och reproduceras och det existerar således ingen primordial identitet som existerar före och oberoende av dessa diskurser. Identiteter är följaktligen en produkt av utrikespolitik *samtidigt* som den används för att legitimera densamma och detta sker genom diskurser (Hansen 2006:26-27).

Inom säkerhetsdiskurser tolkas traditionellt den egna- identiteten (Jaget) som hotad av en radikalt differentierad identitet (de Andra). Identitetsrelationen med den Andra identiteten behöver dock inte nödvändigtvis bestå av en enhetlig Jag-Andra-dualitet. Identitetssubjektet kan *delas upp* och konstrueras som olika Andra för att uppnå diskursiv stabilitet (Hansen 2006:41). Hur denna uppdelning sker i de relationella jämförelserna är av stor vikt för vår studie.

3.2 Diskursanalys

För att tolka vår empiri, i form av texter, tal och intervjuer, och med hänsyn till vår forskningsfråga, behöver vi anta en infallsvinkel som tillåter oss att analysera både identifikationsprocesser och säkerhetseringsgrad. Med tanke på att allt inte går att planera i en diskursanalys samt vår ambition att eftersöka *grader* är en viss ontologisk flexibilitet nödvändig i vår diskursanalys (Balzacq 2011:41, Hansen 2006:41). Flexibiliteten innebär emellertid inte att metodens validitet sänks till en ohållbar nivå. Eftersom vår diskursanalys formaliseras i den mån att vi konsekvent fokuserar på samma aspekter från respektive fall anser vi att validitet uppnås till en tillfredsställande nivå.

Vi definierar diskurs i enlighet med Hardys (2004) definition, som ’bodies of texts ... that bring ideas, objects and practices into the world’ (Balzacq 2011:39). Vår diskursanalys utgår från en diskursiv epistemologi vilket innebär, metodologiskt, att vårt fokus riktas mot de *explicita artikulationerna* av respektive analysföremål. Dessa analysföremål består av:

- Relationella jämförelser - För att fånga identifikationsprocessen
- Symboler och åtgärder med en förstärkande eller försvagande effekt - För att fånga säkerhetseringsgraden.

Hur dessa operationaliseras utvecklas vidare nedan.

3.3 Operationalisering

3.3.1 Identitetsdifferentiering

Med utgångspunkt i ovan beskrivna konceptualisering av identitet förstått som ett relationellt koncept, följer här en förklaring för sättet det kommer operationaliseras i vår diskursanalys.

För att kunna analysera identifikationsprocesser i textuella sammanhang, tagna från transskript där ett säkerhetsiseringsdrag uttrycks, operationaliserar vi explicita *relationella jämförelser* i texterna (Abdelal 2009:19). Det är dessa jämförelser, det vill säga referenser till den Andre (Iran), som är relevanta observationer för vårt syfte eftersom det tillåter oss analysera identifikationsprocessen där identiteterna betingas (Bucher&Jasper 2017:391,398). Vår granskning av det textuella materialet begränsas vidare till enbart säkerhetsiserande aktörers relationella jämförelser och eftersöker vilka koncept och symboler som informerar identifikationerna samt hur aktörerna förhåller sig till och delar upp det iranska identitetssubjektet.

Att konstruera 'Iran' som annorlunda från 'USA' har ingen särskild betydelse innan konstruktionen situeras inom en diskurs som kopplar och differentierar dessa symboler. De diskursiva tillvägagångssätten för att situera Iran inom en diskurs är att t.ex. Koppla Iran till symbolerna 'auktoritär', 'regim' och 'terrorism' som sedan ställs visavi en, ibland uttryckt och ibland underförstådd, 'anti-terroristisk', 'civiliserad' och 'demokratisk' amerikansk identitet vilket ger identitetsrelationen en differentierad betydelse (Hansen 2006:45). På liknande sätt är kopplingar mellan den iranska identiteten och andra symboler, som kan uttydas som närmare den amerikanska (e.g. demokratiska, liberala och västerländska etc), kännetecknande för en diffusion av gränsen mellan identiteterna vilket ger identitetsrelationen en mer familjär betydelse. Eftersom inte alla symboler i jämförelserna är lika diskursivt signifikanta, det vill säga att de inte uttrycks med samma emfas och/eller frekvens, kommer de viktigaste relationella jämförelserna från respektive administration vara i fokus.

3.3.2 Säkerhetsiseringsgrad

Säkerhetsiseringsgrad operationaliseras genom att vi eftersöker förstärkande/försvagande symboler och åtgärder från aktörernas säkerhetsiseringsdrag i det empiriska materialet. Utvecklingen kommer att beskrivas i kronologisk ordning för att lättare kunna beskriva utvecklingen av hotkonstruktionernas intensitet över tid.

För att identifiera en hög säkerhetsiseringsgrad eftersöker vi retoriska strategier som används till effekten att utöka talaktionens kraft och diskursiva vikt genom att intensifiera hotets omfattning, brådskandehet, och dramaturgi (Lupovici 2016:419, Strizel 2007:370, Salter 2008:326, 329). Säkerhetsiseringsklimax är den yttersta parametern för artikulationer av en hög säkerhetsiseringsgrad.

För att identifiera en låg säkerhetsiseringsgrad eftersöker vi först och främst avsäkerhetsiserande talaktioner och retorik som framställer hotet som mer komplicerat än tidigare och mindre brådskande. För det andra eftersöker vi förespråkningar av 'normal'-politiska åtgärder som artikuleras i anslutning till hotet. Avsäkerhetsisering är den yttersta parametern för en låg säkerhetsiseringsgrad.

Det är inom dessa parametrar som administrationernas hotartikulation kommer kategoriseras. Närmare bestämt är det *åt vilket håll* aktörerna tenderar att dra emot som kommer avgöra vart dem kategoriseras. En *lyckad* avsäkerhetsisering, eller säkerhetsiseringsklimax, är alltså inte ett nödvändigt kriterium.

Vilka åtgärder, eller medel, som förespråkas för att åtgärda hotet är, som ovan nämnt, även föremål för vår analys eftersom det är talande för säkerhetsiseringsdragets karaktärisering. Säkerhetsiseringsgraden kan således härledas och baseras på de diskursivt formulerade åtgärdernas exceptionellitet, eller avsaknad därav. Förespråkas 'exceptionella politiska åtgärder', som t.ex. utökade sanktioner eller militära operationer, anser vi det känneteckna en högre säkerhetsiseringsgrad samtidigt som förespråkande av diplomati och förhandling kännetecknar en lägre säkerhetsiseringsgrad eftersom detta, i internationella sammanhang, kan klassas som 'normal-politiska åtgärder'. Vi fokuserar här på både åtgärder som förespråkats diskursivt och som faktiskt vidtagits (Salter 2008:325, Balzacq 2011:36).

3.4 Texturval

Eftersom vår forskningsfråga berör identitet och säkerhetsiseringsgrad har vi valt texter, tal och intervjuer där en tydlig hotkonstruktion artikuleras. Det är följaktligen i detta material som vi kommer leta efter relationella jämförelser, vilket möjliggör en utvärdering av identifikationsprocessen i säkerhetsiseringsdraget. För att uppnå förlitbarhet och transparens i vårt texturval har vi valt att följa Lene Hansens (2006) tre kriterier för urval av material. Dessa kriterier består av:

1. Det ska finnas en tydlig artikulation av identitet och policy i texten.
2. Texten ska ha nått en vid publik.
3. Texten har en formell auktoritet att definiera ett politiskt beslut.

Den tydliga artikulationen av identitet och policy möjliggör en applikation av diskursanalysen, cirkulationen texten har försäkrat oss om att den har en central roll i definierandet av en dominant diskurs och den formella auktoriteten hänvisar till vikten av status och makt i ett sådant definierande (Hansen 2006:85-86).

Enligt det första kriteriet ska en tydlig artikulation av policy vara med i texten. Den policy som ska vara tydligt artikulerad i enlighet med första kriteriet ska vidare vara lokaliserad i texter där ett tydligt säkerhetsiseringsdrag innefattas. Vi utgår från Sjöstedts definition av säkerhetsiseringsdrag som "en allmän inramning av ett problem som ett nationellt hot, vilket följs av en strategi för åtgärder" (Sjöstedt 2013:143, vår översättning). Det är alltså inte bara själva meningarna där hotet och åtgärderna uttalas utan består av inramningssammanhanget (texten) i sin helhet. Identifikationsprocesserna hämtas följaktligen från textuella sammanhang där ett säkerhetsiseringsdrag artikulerats.

Vi har valt ut texter från tidsperioder som kretsar kring nyckelhändelser i relationen mellan staterna. Nyckelhändelser refererar till de situationer där 'viktiga faktum' manifesterar sig i debatten och påverkar de säkerhetsiserande aktörernas yttranden. Detta är metodologiskt användbart eftersom det är i sådana situationer som officiella diskursen tydligt förändras och

kan således användas för att konstruera en tidslinje vilket i sin tur kan användas när empiriskt material väljs (Hansen 2006:32). En viktig nyckelhändelse som vårt texturval kretsar kring är kopplade till förhandlingarna, och efterföljande debatt som kretsat kring kärnkraftsavtalet 'Joint comprehensive plan of action' som slöts mellan staterna 2015, eftersom detta avtal sporrade en enorm inrikespolitisk debatt i USA och producerade rikligt med material i form av uttalanden från aktörer med formell auktoritet. Vi har även tagit med ett antal tweets eftersom vi anser att dessa överensstämmer med kriterierna så som de uttryckts ovan och är ett intressant nytt inslag som ökat i relevans under det senaste året i och med Trumps användning av det sociala mediet.

4 Empiri

Vi strukturerar vår analys enligt följande:

Först applicerar vi vårt säkerhetsiseringsteoretiska analysverktyg för att kartlägga den kronologiska utvecklingen av hotets intensitet över tid. Dessa består av ovan definierade förstärkande/försvagande symboler och åtgärder. Därefter applicerar vi vårt identitetsteoretiska analysverktyg på explicit artikulera relationella jämförelser i aktörernas uttalanden.

4.1 Obama-administrationen

4.1.1 Kronologisk Säkerhetsiseringsgrad

2012–2013

Obama har i sina uttalanden mellan 2012–2013 tydligt konstruerat Iran, dess kärnvapenprogram och dess uppfattade terrorkoppling som ett brådskande hot. Obama uttrycker en beredskap att 'do what we must'¹ för att förhindra Iran från att tillägna sig ett kärnvapen och poängterar att 'time is not unlimited'². Detta representerar en intensiv retorik och innebär således en hög säkerhetsiseringsgrad för perioden.

Mellan 2012 och 2013 vidtar administrationen omfattande sanktioner. Efter att sanktionerna mot Iran ökas ytterligare under 2013 uttalar sig Obama och påpekar att Iran inte har obegränsat med tid på sig att svara på världssamfundets krav och varnar för att Iran kommer bemötas med hårdare konsekvenser om de fortsätter att ignorera dessa krav.

"Iran must understand that *time is not unlimited*. If the Iranian government continues down its current path, there should be no doubt that the United States and our partners will continue to impose *increasing consequences*"³ – Obama 2013-06-03 (vår emfas)

¹ Obama 2012B

² Ibid

³ Obama 2013B

Irans kärnkraftsprogram målas här upp som ett brådskande hot vilket inte kan tillåtas att växa. De åtgärder som har satts in i form av ökade sanktioner belyser att Iran behandlas med extraordinära politiska medel och om Irans beteende inte förändras kommer ytterligare extraordinära åtgärder att vidtas. Den emfaserade säkerhetsgrammatiken uttrycker ett tydligt ultimatum och innebär att en förstärkande effekt artikuleras och konstruerar ett mer brådskande hot. Säkerhetiseringsgraden ökar vidare mellan åren 2012 och 2013 eftersom ytterligare sanktioner vidtas, vilket vi anser vara exceptionellt, samt att den retoriska intensiteten blir högre eftersom Obama tydligt påpekar den tidspress som USA och världen står inför vid hanteringen av hotet. Det är under den här perioden som säkerhetiseringsgraden når sin högsta punkt under Obama-administrationen.

2014

2014 sker en tydlig förändring av hotbilden kring Iran. Under året artikuleras en tydlig vilja att hitta en 'comprehensive solution'⁴ på kärnvapenhotet. Hotbilden framhävs emellertid inte som någonting som bör åtgärdas med brådskande och styrka utan bilden är mer komplex.

'I'm under no illusions. This will be difficult'⁵

Hotbilden kompliceras således mer än tidigare och innebär en sänkt säkerhetiseringsgrad.

Vid ett uttalande i juli 2014 från administrationens pressekreterare meddelas även att vissa sanktioner gentemot Iran har släppts eftersom att den iranska regeringen har lyckats uppfylla flera av de krav som ställts på dess kärnvapenprogram. I uttalandet kan man tyda en retorik som inte är lika intensiv som under tidigare år, och som inte uttrycker en lika brådskande hotbild. Trots att hotbilden i allra högsta grad lever vidare, förskjuts emellertid de förespråkade åtgärderna mot den mer normalpolitiska sfären bestående av förhandlingar och diplomati. Trots att majoriteten av sanktionerna som tidigare vidtagits mot Iran fortfarande är verksamma så emfaseras diplomati snarare än exceptionella åtgärder som vägen framåt.

"Going forward, we have an opportunity to achieve a lasting, *diplomatic solution that will resolve one of the most pressing national security issues of our time*"⁶ (vår emfas)

Detta citat uttrycker tydligt att diplomatiska förhandlingar kommer lösa det omfattande säkerhetsproblem som det iranska kärnkraftsprogrammet utgör. Vidare framställs hotet vara inom räckhåll för normalpolitiska medel. Graden av säkerhetisering blir således lägre under 2014 jämfört med 2013 eftersom man kan urskilja en mindre intensiv och brådskande retorik inom hotbilden samt förespråkande av normalpolitiska åtgärder.

2015

Vad som sticker ut som påfallande, när administrationens säkerhetisering under 2014–2015 ses genom vår analytiska lins, är hotbildens komplexa karaktär. Det iranska styret framställs

⁴ Obama 2014

⁵ Ibid

⁶ PS 2014

visserligen vara fortsatt ‘dangerous’⁷ och ‘repressive’⁸ men detta framhävs inte med en intensifierande retorisk effekt eftersom det varit så ‘for decades’⁹. Kopplingen mellan regeringen och ‘terror’¹⁰ är också fortsatt närvarande i diskursen men även den ges en mer komplex karaktär. Istället för att användas för effekten att utmåla terrorism som ett definierande karaktärsdrag för hotet, vilket det tidigare gjorts, isoleras kopplingen *ifrån* kärnvapenhotet och adderar således komplexitet till hotkonstruktionens helhet. ‘Iran supports it [terror]’¹¹ fastställs, men tillvägagångssättet som förespråkas för att ta itu med hotet återfinns inte i den exceptionella sfären utan förflyttas till en ‘U.N. resolution that prevents [Iran]’¹². Detta komplicerar hotbilden ytterligare eftersom de förespråkade åtgärderna återfinns i vad vi menar är den normalpolitiska sfären för internationell politik. Vidare kan en tydlig avsäkerhetiserande inställning uttydas från Obamas uttalanden genom artikulationer så som;

*“The progress of Iran’s nuclear program was halted for the first time in a decade.”*¹³

Irans kärnvapenprogram, vilket i denna kontext konstruerats som hotet deklarerats således som ‘halted’ och kräver inte längre några brådskande extraordinära åtgärder än de åtgärder som redan vidtas i och med avtalet. Hotet deklarerats även som åtgärdat mot referensobjektet ‘Israel’ som anses vara ‘much safer without an Iranian nuclear weapon’¹⁴. Hotet från Irans kärnkraftsprogram beskrivs följaktligen vara under kontroll om man fortsätter på det spår som har lett till utformningen av ett avtal samt om avtalet godkänns. Hotet beskrivs således som reducerat och på god väg att neutraliseras.

2016-2017

Mellan 2016-2017 kan en fortsatt avsäkerhetiserande inställning uttydas. Vid ett pressmeddelande uttalar sig Presidenten om framgångarna med kärnkraftsavtalet. Presidenten uttrycker att referensobjekten: ‘regionen’¹⁵, ‘USA’¹⁶ och ‘världen’¹⁷ är mer säkert än tidigare eftersom Iran, i och med avtalet, ‘will not get its hands on a nuclear bomb’¹⁸. Obama understryker även att avtalet har inneburit ökade möjligheter för vidare diplomatiska förhandlingar och samarbete mellan Iran och USA. De säkerhetsproblem som fortfarande kan identifieras hos Iran har nu en möjlighet att tillses med normal-politiska åtgärder (i.e diplomatiska förhandlingar).

⁷ Obama 2015

⁸ Ibid

⁹ Ibid

¹⁰ Ibid, Kerry 2015

¹¹ Kerry 2015

¹² Kerry 2015

¹³ Obama 2015

¹⁴ Kerry 2015

¹⁵ Obama 2016

¹⁶ Ibid

¹⁷ Ibid

¹⁸ Ibid

“engaging directly with the Iranian government on a sustained basis, for the first time in decades, has created a unique opportunity -- a window -- to try to resolve important issues”¹⁹

Trots att hotbilden av Iran fortfarande är relevant så finns det en tydlig avsaknad av brådskande retorik och säkerhetsgrammatik i detta uttalande. Iran identifieras som ett hot vilket kan hanteras med vidare normal-politiska åtgärder och även om vissa exceptionella åtgärder såsom sanktioner fortfarande upprätthålls av USA så är det inget som talar för att dessa åtgärder kommer utökas. Eftersom hotbilden Iran här tydligt förs in i den normal-politiska sfären och nedtonas retoriskt utgör detta den lägsta grad av säkerhetisering som vi kan identifiera i vår undersökning.

Ovan beskrivna utveckling har påvisat en initialt ökad säkerhetiseringsgrad mellan 2012-2013 för att sedan konsekvent falla i intensitet.

4.1.2 Identifikationsprocess

Nedan följer en kronologisk redogörelse för den identifikationsprocess som artikulerats av Obama-administrationen år för år. Vår undersökning hittar en utveckling som gått från en radikalt differentierad identitets-relation mot en mer familjär sådan.

2012

Det iranska identitetssubjektet delas tydligt upp under 2012. Subjektets ena del, vilket benämns som ‘the Iranian people’²⁰ beskrivs vara sökande efter “Peace and prosperity”²¹ vilket är symboler som sammankopplar dem med den (samtidigt reproducerade) amerikanska identiteten och gränsen mellan dem blir mer diffus. Det iranska subjektets andra del, ‘regeringen’²², tillskrivs visserligen en sammankopplande symbol i och med att den benämns som just en ‘regering’ snarare än ‘regim’, men differentieras ifrån genom användningen av symbolerna ‘supports terrorists’²³ och ‘restricts the rights of its own people’²⁴. Sistnämnda citat särkopplar även subjektsdelarna från varandra.

2013

I de relationella jämförelserna under 2013 återfinns flera sammankopplande och differentierande symboler i de relationella jämförelserna. Subjektet hålls fortsatt isär.

“We respect the vote of the Iranian people and congratulate them for their participation in the political process, and their courage in making their voices heard”²⁵.

¹⁹ Obama 2016

²⁰ Obama 2012b

²¹ Ibid

²² Obama 2012a, Obama 2012b

²³ Obama 2012b

²⁴ Ibid

²⁵ Obama 2013c

Identitessubjektets ena del kopplas här tydligt till den amerikanska identiteten genom att den iranska befolkningens kamp för demokrati och rättvisa erkänns/hyllas. Den andra delen; 'regeringen' tillskrivs i kontrast en differentierande symbol i en kontext där de beskrivs ha begränsat 'freedom of expression and assembly'²⁶, vilket ger identitetsrelationen en differentierad betydelse.

2014

I de relationella jämförelserna under 2014 får sammankopplande symboler en ökad diskursiv signifikans samtidigt som identitetssubjektet blir mer enhetligt.

*'You - the Iranian people - made your voice heard when you elected Dr. Hassan Rouhani as your new president'*²⁷

Ovan citat illustrerar hur subjektet uppdelas, men trots det hålls samman genom att poängtera att den iranska befolkningen *valt* regeringen vilket sammankopplar befolkningen och regeringen på ett sätt som får dem att verka synonymt med varandra. Artikulationen består även av de demokratiska symbolerna 'elected'²⁸, 'president'²⁹ och 'government'³⁰ vilket vidare sammankopplar subjektets båda delar med den reproducerade amerikanska identiteten.

2015

Ett liknande mönster som föregående år kan uttydas i de relationella jämförelserna under 2015.

*'The Iranian people elected a new government'*³¹

Subjektet uppdelas återigen i 'government' och 'people' men sammankopplas genom symbolen 'elected' vilket även sammankopplar dem båda med den amerikanska identiteten. Samtidigt artikuleras vissa differentierade symboler angående regeringssubjektet i och med symbolerna 'repressive'³² och 'regime'³³ men detta är i undantagsfall och är således inte diskursivt signifikanta.

2016–2017

Under 2016 kan vi identifiera hur gränsen mellan den iranska och amerikanska identiteten blir ytterligare diffus.

*'We have a rare chance to pursue a new path -- a different, better future that delivers progress for both our peoples and the wider world. That's the opportunity before the Iranian people. We need to take advantage of that'*³⁴ (vår emfas)

²⁶ Obama 2013c

²⁷ Obama 2014

²⁸ Ibid

²⁹ Ibid

³⁰ Ibid

³¹ Obama 2015

³² Obama 2015

³³ Obama 2015, Kerry 2015

³⁴ Obama 2016

Obama refererar här till båda staternas, och världens, befolkning vilket illustrerar en stor diffusering av identitetsgränserna mellan dem. Även regeringssubjektet sammankopplas med den amerikanska identiteten genom att relationen mellan regeringarna beskrivs som bättre. Detta sker genom symboler som 'engaging directly'³⁵ 'talking with one another'³⁶ och 'worked directly'³⁷, vilket konstruerar en gemenskap mellan regeringarna.

4.2 Trump-administrationen

4.2.1 Kronologisk säkerhetsiseringsgrad

Trump-administrationens tillträde i januari 2017 innebär en näst intill total kursändring när relationen ses genom vårt analytiska ramverk. Redan i administrationens första veckor vid makten beskrivs hotet, som bara en kort period innan var relativt osäkerhetsiserat, som tillbaka på primär plats på säkerhetsagendan. Iran och dess kärnkraftsprogram konstrueras som ett intensivt påfallande hot.

'Iran has been formally *PUT ON NOTICE*'³⁸ (Caps i original, vår emfas).

'Iran is *playing with fire*...'³⁹

Ordvalen illustrerar vad vi har teoriserat som ett ultimatum och ökar således säkerhetsiseringsgraden avsevärt från tidigare tillstånd.

Säkerhetsrådgivare Michael Flynn refererar till Iran som 'world's leading state sponsor of terrorism'⁴⁰ och konstruerar staten som ett hot mot 'the United States'⁴¹ och 'our allies'⁴² och menar vidare att Irans 'belligerent and lawless behavior has only increased'⁴³. Flynns emfas vid att hotet från regimens beteende 'has only increased'⁴⁴ exemplifierar en tydlig retorisk intensifiering. Hotet deklarerar således som icke-åtgärdat och återförs till den exceptionella politiken vilket materialiseras genom att återigen utöka sanktioner.

Det avtal som slöts genom diplomatiska förhandlingar mellan Obama-administrationen och den iranska regeringen fördöms utav Flynn som otillräckliga och har snarare ökat Irans

³⁵ Obama 2016

³⁶ Ibid

³⁷ Ibid

³⁸ Trump 2017a

³⁹ Trump 2017b

⁴⁰ Flynn 2017

⁴¹ Ibid

⁴² Ibid

⁴³ Ibid

⁴⁴ Ibid

aggressiva och laglösa beteende. Han förtydligar därmed att diplomatiska strategier inte har varit fruktbara och administrationen kommer inte tillåta vidare hotfullt beteende från Iran.

“The Trump Administration *will no longer tolerate* Iran’s provocations that threaten our interests...The days of turning a blind eye to Iran’s hostile and belligerent actions toward the United States and the world community *are over*”⁴⁵ (vår emfas)

Den säkerhetsdiskurs som (re)produceras av Flynn förmedlar bilden av att Iran är ett hot som inte kommer tillåtas växa samt att de normal-politiska åtgärder som vidtagits under Obama-administrationen har varit kontraproduktiva och att denna sorts politik inte är tillräcklig för att åtgärda hotet. Symbolerna ‘belligerent’⁴⁶, ‘hostile’⁴⁷, ‘lawless’⁴⁸, ‘bad behaviour’⁴⁹ och ‘terrorist sponsor’⁵⁰ ger till detta en mer dramatisk och effektiv hotbild av Iran. Återupptagandet av sanktioner belyser även att exceptionella åtgärder har satts in. Vidare artikuleras här en tydlig tillbakagång till hotbilden av Iran som ett extraordinärt och brådskande hot.

Den hotbild som Flynn målar upp reproduceras och trappas upp med ytterligare retorisk intensitet vid president Trumps tal till FN:s generalförsamling.

“*We cannot let a murderous regime continue these destabilizing activities while building dangerous missiles, and we cannot abide by an agreement if it provides cover for the eventual construction of a nuclear program...It is time for the entire world to join us in demanding that Iran's government end its pursuit of death and destruction*”⁵¹ (vår emfas)

Citatet illustrerar en retorisk strategi som används till effekten att utöka talaktionens kraft och diskursiva vikt genom att intensifiera hotets omfattning och brådskandehet. Hotbildens dramaturgi intensifieras i och med denna talaktion enormt. Trots att inga konkreta åtgärder förespråkas utgör den grammatiska upptrappningen en mycket högre grad av säkerhetsisering än tidigare.

Den 13 oktober 2017 redogör Trump strategin för att angripa hotet från Iran och vilka åtgärder som kommer vidtas. Presidenten konstruerar ett påfallande och kraftfullt hot av Iran med referenser till regimens sponsring av terrorism, potentiella utveckling av kärnvapen, förtryck av sitt folk och aggression i Gulf-regionen. Irans historiska aggressioner gentemot USA och dess allierade räknas även upp som ett facit på hur den Iranska regimens framtida beteende kommer se ut.

⁴⁵ Flynn 2017

⁴⁶ Ibid

⁴⁷ Ibid

⁴⁸ Ibid

⁴⁹ Ibid

⁵⁰ Ibid

⁵¹ Trump 2017d

“Given the regime’s *murderous* past and present, we should not take lightly its *sinister vision for the future*. The regime’s two favorite chants are “*Death to America*” and “*Death to Israel*”⁵²

Iran framställs som en stat med ambitioner att bringa död till USA och Israel. Att regimen tidigare har visat aggressioner mot USA och Israel understryker att dessa uttalanden har substans och bör inte tas lätt på. Vidare målas Iran upp som ett existentiellt hot vilket inte kan ignoreras. Emfaseringen av *murderous past*, *sinister vision for the future* och *death to america*⁵³ förstås som en förstärkande retorisk strategi vilken ytterligare intensifierar hotbilden av Iran som ett brådskande hot och ökar hotets dramaturgi.

Trump lyfter fram och reproducerar samtliga av de säkerhetsproblem som administrationen tidigare har artikulerat. Vid detta uttalande emfaseras ytterligare exceptionella politiska åtgärder i form av ökade sanktioner.

“Since the signing of the nuclear agreement, *the regime’s dangerous aggression has only escalated...we will place additional sanctions* on the regime to block their financing of terror”⁵⁴

Irans ‘farliga aggression’ beskrivs som ‘eskalerat’ vilket innebär en intensifierad hotartikulation. Ytterligare sanktioner (i.e exceptionella åtgärder) placeras även på Iran. Denna retoriska strategi kopplat till åtgärdsprogrammet höjer ytterligare säkerhetsgraden.

“I am directing my administration to work closely with Congress and our allies to address the deal’s many serious flaws...*in the event we are not able to reach a solution* working with Congress and our allies, then the agreement will be terminated”⁵⁵ (vår emfas)

Här sätter Trump ett tydligt ultimatum och kommer vidare inte tillåta att fortsatta normal-politiska åtgärder vidtas.

Graden av säkerhetsgrad blir högre vid detta uttalande eftersom vidare extra-politiska åtgärder och ökad retorisk intensitet kan identifieras. Mångfalden av de olika potentiella hotbilder som Iran tilldelas i ett och samma uttalande saknar även motstycke hos andra uttalanden som analyserats. Således identifieras inom detta uttalande den högsta graden av säkerhetsgrad i vår undersökning.

4.2.2 Identifikationsprocess

Nedan följer en redogörelse för den identifikationsprocess som artikulerats av Trump-administrationen. Vår undersökning hittar en utveckling som konsekvent artikulerats som radikalt differentierad trots att den iranska befolkningen sammankopplas som familjär med den amerikanska identiteten. Eftersom granskningsperioden endast sträcker sig över ett år är

⁵² Trump 2017f

⁵³ Ibid

⁵⁴ Ibid

⁵⁵ Ibid

en kronologisk beskrivning inte nödvändig och följande beskrivning är följaktligen en sammanfattning av perioden 2017–2018 obundet av *när* uttalandena yttrades.

Den officiella diskurs som (re)produceras genom administrationens uttalanden genom hela perioden innehåller många exempel på relationella jämförelser. Dessa jämförelser artikulerar en hög grad av differentiering genom att emfasera Irans auktoritära tendenser. Detta sker genom de mest diskursivt signifikanta symbolerna bestående av bl.a; ‘regime’⁵⁶, ‘dictatorship’⁵⁷, ‘aggression’⁵⁸. ‘Radical’⁵⁹. Den iranska regimen karaktäriseras således med emfas på dessa symboler som får en hög differentierande effekt. Regimen beskrivs frekvent som ‘fanatical’⁶⁰, ‘hate-filled’⁶¹ och till och med ‘murderous’⁶² och att regimen genom sitt beteende sprider ‘death, destruction and chaos’⁶³ över hela världen. Irans demokratiska tendenser avfärdas som ett ‘false guise of a democracy’⁶⁴ och det definierande karaktärsdraget blir istället dess auktoritära, korrupta och terrorist-sponsrande beteende.

På det sätt som Trump-administrationen konstruerar Iran som kopplat till ‘terror’ delges identiteten en påfallande opålitlig karaktär som inte är lämplig att förhandla med.

‘Above all, Iran's government must stop supporting terrorists, begin serving its own people, and respect the sovereign rights of its neighbors’⁶⁵

‘Iran is the *world's leading* state sponsor of terrorism’⁶⁶

‘Terror’-symbolen kopplas här till subjektet med orden ‘above all’ och ‘world’s leading’ vilket ökar symbolens diskursiva signifikans.

Den lingvistiska konstruktionen av den iranska identiteten kretsar i huvudsak runt ‘regimen’ som den radikalt differentierade Andra. Denna identitet situeras emellertid i ett nätverk av andra identiteter genom artikulationer som delar upp det iranska subjektet i dels ‘regimen’⁶⁷ och dels ‘its own people’⁶⁸ och ‘the good people of Iran’⁶⁹. Denna uppdelning omkonstituerar identitetsrelationen från att vara radikalt differentierad från den iranska identiteten som helhet, och blir istället enbart differentierad från ‘regimen’ samtidigt som ‘iranska befolkningen’ sammankopplas till en mindre radikalt differentierad Andra.

Processen av sammankoppling med denna del av det iranska subjektet artikuleras i relationella jämförelser av ‘befolkningen’ med symboler som ‘The people of Iran are crying

⁵⁶ Trump 2017f

⁵⁷ Ibid

⁵⁸ Ibid

⁵⁹ Ibid

⁶⁰ McMaster 2017

⁶¹ Ibid

⁶² Trump 2017d

⁶³ Ibid

⁶⁴ Ibid

⁶⁵ Ibid

⁶⁶ Flynn 2017

⁶⁷ Trump 2017a, Trump 2017b, Trump 2017e, Flynn 2017, McMaster 2017

⁶⁸ Trump 2017f

⁶⁹ Ibid

out for freedom'⁷⁰, 'Peaceful'⁷¹ (Trumwitter31dec). Denna sammankopplingsprocess med den ena delen av det iranska subjektet gör den mer familjär med den amerikanska identiteten genom att besjåla den med de liberala värdena 'frihet' och 'fred' vilket gör den mer familjär med den amerikanska identiteten. Å andra sidan innebär uppdelningen en högre grad av differentiering med 'Regimen', vilket är subjektets andra del genom att sätta identitetens båda delar mot varandra. Denna utveckling intensifierades markant efter utbrottet av storskaliga demonstrationer i Iran runt årsskiftet 2017-2018.

*'Such respect for the people of Iran as they try to take back their corrupt government'*⁷²

*'The people of Iran are finally acting against the brutal and corrupt Iranian regime.'*⁷³

Identitetsrelationen konstrueras här tvetydigt där den ena delen är radikalt differentierad som brutal och korrupt medan den andra delen konstrueras som mer familjär. Även om regimen är central i säkerhetsdiskursen kring Iran, konstrueras den igenom, och diskursivt stabiliseras av, den andra iranska identiteten som är mindre radikalt karaktäriserad. På detta sätt konstrueras den iranska identiteten på ett tvetydigt sätt där dess ena del radikalt differentieras medan den andra delen sammankopplas.

⁷⁰ Haley 2018

⁷¹ Trump 2017g

⁷² Trump 2018

⁷³ Trump 2018

5 Jämförande Analys

I denna sektion kommer vi inledningsvis sammanställa den kronologiska utvecklingen av säkerhetsiseringsgrad under hela granskningperioden genom att jämföra administrationernas artikuleringar. Därefter jämför vi identifieringsprocesserna som artikuleras av de båda administrationernas säkerhetsiserande aktörer.

5.1 Säkerhetsiseringsgrad

Säkerhetsiseringsgraden som administrationerna artikuleringar skiljer sig åt markant. Obama-administrationens artikuleringar intensifieras initialt mellan 2012-2013 och ett striktare åtgärdsprogram vidtas för att under 2014 till 2016 gradvis bli lägre. Vid mandatperiodens slut anser vi säkerhetsiseringsgraden vara vid den lägsta nivån för tidsperioden under granskning. Det är vid denna lägsta punkt som Trump-administrationen tillträder och intensifierar säkerhetsiseringsgraden direkt.

Den säkerhetsiseringsgrad som konstruerats under Trump-administrationens första år vid makten anser vi vara av en högre grad än den var under Obama-administrationens högsta punkt som var mellan 2012-2013, trots att Iran, enligt en FN-rapport, respekterat de villkor som kodifierades i avtalet (Jahn 2017). Detta relaterar till ett centralt teoretiskt antagande inom säkerhetsiseringsteori, närmare bestämt att säkerhet inte är en verklighet i en helt objektiv mening utan konstrueras som sådan genom aktörernas talaktioner. Trump-administrationens höga säkerhetsiseringsgrad kan således inte härledas ur en *objektivt* förändrad säkerhetskontext.

Obama-administrationens säkerhetsiseringsprocess innefattar stora förändringar under granskningperioden. Efter att ha 'ärvt' Iran-frågans institutionaliserade säkerhetsiseringsstatus iscensätts ett historiskt trendbrott och omfattande (och lyckade) förhandlingar äger rum för första gången på årtionden. Detta uttrycker sig i säkerhetsiseringsgraden som trendar tydligt nedåt med hänvisning till de komplicerande och rent avsäkerhetsiserande uttalanden och åtgärder som återfinns i vårt empiriska material. Vi hävdar att Iran-frågan inte togs bort helt från säkerhetsagendan under Obama-administrationens senare år eftersom vi förstår avsäkerhetsisering som en normaliseringsprocess snarare än ett tillstånd som nödvändigtvis måste uppnås. De säkerhetsiserande aktörerna under Trump-administrationen uttrycker en distinkt ökad retorisk intensitet, sätter flera 'röda linjer' och förespråkar en återgång till mer exceptionell politik. Detta agerande tenderar tydligt åt vad vi förstår vara ett säkerhetsiseringsklimax med en högre säkerhetsiseringsgrad än Obama-administrationen.

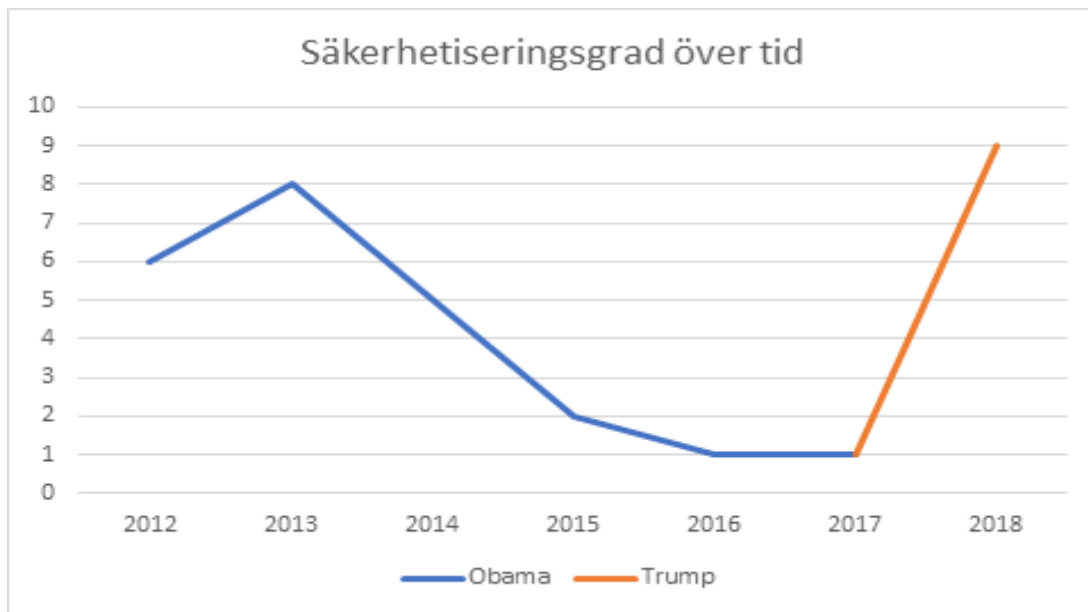

Fig 1. Säkerhetiseringsgraden under Obama-administrationen trendar initialt upp mellan 2012-2013 för att därefter trenda nedåt i takt med kärnavtalsförhandlingarna. Efter kärnvapenavtalet undertecknats artikuleras explicit avsäkerhetiserande talaktioner vilket ytterligare sänker säkerhetiseringsgraden, i synnerhet under 2016. Trump-administrationen återsäkerhetiserar sedan frågan och ökar konsekvent säkerhetiseringsgraden till en högre nivå än Obama-administrationens tidigare högsta grad.

5.2 Identifikationsprocess

Den tydligaste och empiriskt mest framträdande skillnaden som kan uttydas i de båda administrationernas relationella jämförelser till Iran är symbolerna som det iranska styret tillskrivs. Obama-administrationens aktörer uttrycker relativt konsekvent symbolen 'Government' snarare än 'Regime'. Trump-administrationen uttrycker symbolen 'Regime' i mycket högre frekvens. Denna skillnad kan till synes verka banal men genom vår analytiska lins representerar respektive benämning olika differentieringsgrader. 'Government' implicerar en legitimt styrande entitet och bär på en demokratiskt laddad andemening vilket, i effekt, diffuserar gränsen mellan Jaget och den Andra eftersom dem situeras inom en diskurs som sammankopplar de båda identiteterna och framhäver dess likheter. I kontrast implicerar 'Regime' en icke-legitim styrande entitet med en auktoritärt laddad andemening. När en sådan relationell jämförelse artikuleras blir effekten en mer radikalt differentierad identitetsrelation.

'Terror'-symbolen, återfinns i uttalanden från båda administrationerna men är mer diskursivt signifikant i Trump-administrationens artikuleringer än Obamas. Dessa benämningar situerar Iran inom den vidare diskursen kring 'rogue-states' och 'war on terror' vilket konstituerar Irans identitet som ytterligare differentierad från den amerikanska eftersom benämningen ger 'rogue-regimen' illegitima och repressiva konnotationer vilket kontrasteras mot västerländska/liberala föreställningar om demokrati (Strizel&Schmittchen 2011:172). Båda administrationerna ansluter sig till ovan beskrivna diskurs men dem skiljer sig åt i hur diskursivt signifikant symbolen är i texten. Iran kopplat till 'terror'-symbolen får en högre diskursiv signifikans i Trumps relationella jämförelser. '*We don't negotiate with terrorists*' är ett populärt slagord inom såväl politisk som populärkulturella sammanhang och är illustrativt för det beteende som (inte) går att legitimera genom en sådan identifikation. I kontrast benämner Obama-administrationen Irans styrande entitet endast som kopplad till 'terror' i undantagsfall och symbolen är således inte lika diskursivt frekvent och signifikant.

En annan tydlig skillnad mellan administrationerna är sättet de förhåller sig till det iranska subjektet. Båda administrationerna delar visserligen upp subjektet i två identiteter; regimen/regeringen och befolkningen, men den diskursiva signifikans detta får i texterna skiljer sig åt. Obama-administrationen sammankopplar i högre grad (och håller för det mesta ihop) identiteterna i samma subjekt och artikulerar en relativt låg differentieringsgrad mot detta subjekt. I kontrast är Trump-administrationens artikuleringar av subjektet, i synnerhet i granskningsperiodens senare del, uppdelat i högre utsträckning. Denna uppdelning resulterar i en tvetydig differentierings- och sammankopplingsprocess där regim-identiteten differentieras ifrån den amerikanska identiteten på ett radikalt sätt *samtidigt* som befolknings-delen av identiteten sammankopplas som mer familjär. Denna tvetydiga process anser vi emellertid inte resultera i en övergripande lägre grad av differentiering i sin helhet eftersom uppdelningen, i effekt, artikuleras på ett sätt som i första hand emfaserar differentiering gentemot regimen. Resultatet av sammankopplingen med befolknings-identiteten blir följaktligen en högre differentiering med regim-identiteten, vilken även är den mest diskursivt framträdande av dem båda i det empiriska materialet sammanställt under Trump-administrationen.

Sammantaget minskar följaktligen differentieringsgraden under Obama-administrationen för att sedan konsekvent öka under Trump-administrationens första år vid makten.

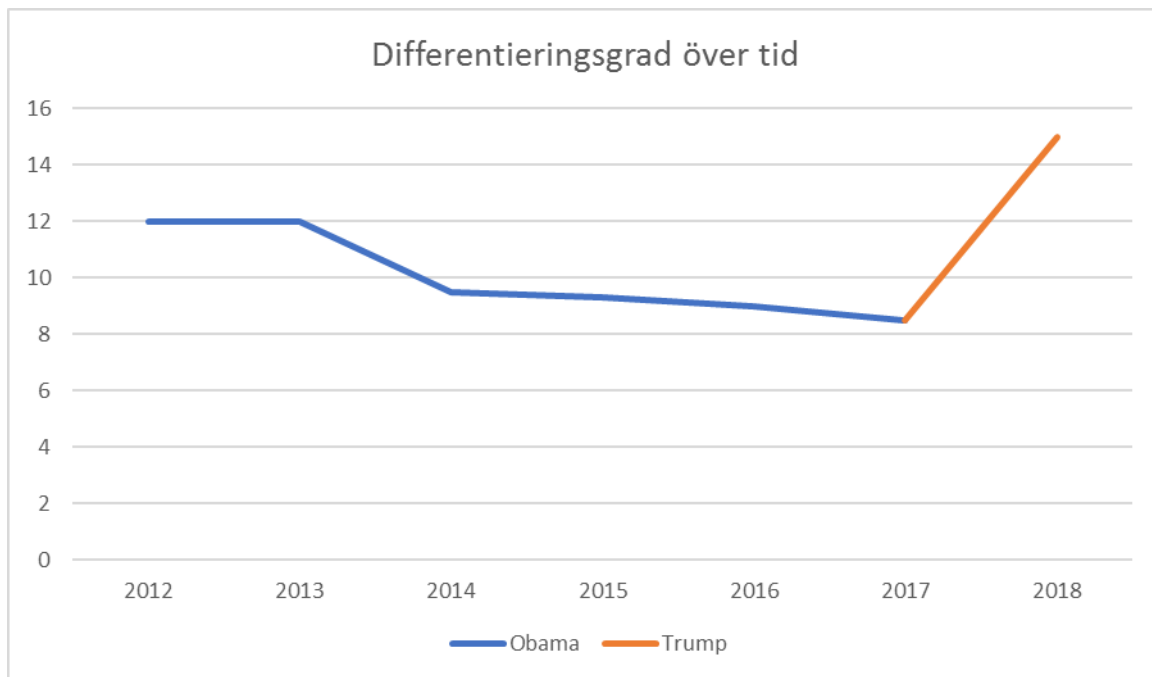

Fig 2. Differentieringsgraden mellan identiteterna är relativt stor som utgångspunkt men fluktuerar över granskningsperioden vilket påvisar att den inte är helt statisk utan ändras över tid. Differentieringsnivån sjunker en aning genom Obama-administrationens relationella jämförelser för att sedan tydligt stiga genom Trump-administrationens.

6 Slutsatser & Avslutande Diskussion

Vi har i denna studie kartlagt hur s samt identitetsdifferentieringen av Iran har sett ut hos två amerikanska administrationer över tid. Vår forskning har påvisat att denna utveckling skiljt sig åt administrationerna emellan.

Utmärkande är framförallt att Obama-administrationen utfört avsäkerhetsiserande drag och har i samband med dessa drag även uttryckt en diffus differentiering och uppdelning av det iranska subjektet. Trump-administrationen har skiljt sig från detta mönster genom att istället utfört mer intensiva säkerhetsiserande drag och i samband med dessa drag uttrycka en tydlig differentiering och uppdelning av det Iranska subjektet.

Utifrån detta resultat har vi även noterat interaktioner mellan en tydlig identitetsdifferentiering och en hög grad av säkerhetsisering samt interaktioner mellan en låg grad av säkerhetsisering (avsäkerhetsisering) och en mer diffus identitetsdifferentiering. Vidare anser vi att denna interaktion påvisar att relationella identitetskonstruktioner och (av)säkerhetsiseringsdrag är sammankopplade inom säkerhetsiseringsprocesser. Denna interaktion sker, enkelt sagt, genom att aktörerna till viss del modifierar identiteten så den överensstämmer med den retorik och de åtgärder aktörerna förespråkar. Identiteternas innehåll ändras alltså över tid och används av aktörerna för att uppnå diskursiv stabilitet med de åtgärder dem förespråkar.

Kausala kopplingar mellan säkerhetsiseringsgraden och identifikationerna är bortom vår studies räckvidd och vi kan följaktligen inte med säkerhet avgöra huruvida identitetskonstruktionerna följer säkerhetsiseringsgraden, eller vice versa. Att de båda samverkar genom att överensstämma med varandra är emellertid en tydlig slutsats som kan dras.

7 Bibliografi

7.1 Böcker

Abdelal, W., Herrera, Y. M., Johnston, A. I., and McDermott, R. (eds) (2009) *Measuring identity: A guide for social scientists*, Cambridge: Cambridge University Press.

Balzacq, Thierry (2011) *Securitization Theory. How security problems emerge and dissolve*. New York: Routledge

Buzan, B, Weaver, O, & Wilde, D, J. (1998). *Security: A New Framework for Analysis*. Colorado: Lynne Rienner Publishers Inc.

Hansen, L. (2006). *Security as Practice*. New York: Routledge

Strizel, Holger & Schmittchen, Dirk (2011). *Securitization, Culture and Power: Rogue states in USA and German discourse*. – Balzacq, Thierry (red), *Securitization Theory. How security problems emerge and dissolve*. New York: Routledge

7.2 Artiklar

Buzan, Barry (1991) *People, States, and Fear: An Agenda for International Security Studies in the Post-Cold War Era*, 2nd edn, Boulder: Lynne Rienner.

Borger, Julian (2017) *Trump to UN: confront North Korea and Iran or risk being 'bystanders in history'*. The Guardian. Hämtad Januari 05 från: <https://www.theguardian.com/world/2017/sep/18/donald-trump-first-speech-un-north-korea-iran>

Bucher, Bernd, Jasper, Ursula (2017). Revisiting 'identity' in International Relations: From identity as substance to identifications in action. *European Journal of International Relation*. Vol 23(2) 391-415.

Campana, Auriéle (2013) Beyond Norms: the incomplete de-securitisation of the Russian counterterrorism frame, *Critical Studies on Terrorism*, 6:3, 457-472

Fisher, Max (2016) How the Iranian-Saudi Proxy Struggle Tore Apart the Middle East. *New York Times*. Hämtad December 10 2017 från: <https://www.nytimes.com/2016/11/20/world/middleeast/iran-saudi-proxy-war.html>

Jahn George (2017) U.N agency report shows Iran meeting nuclear commitments. *Chicago Tribune*. Hämtad December 28 2017 från: <http://www.chicagotribune.com/news/nationworld/ct-iran-meeting-nuclear-commitments-20171113-story.html>

Lupovici, Amir (2016). Securitization Climax: Putting the Iranian Nuclear Project at the Top of the Israeli Public Agenda (2009-2012). *Foreign Policy Analysis*. Vol 12, 413-432

Sjöstedt, R. (2013). Ideas, identities and internalization: Explaining securitizing moves. *Cooperation and Conflict*, Vol. 48 (no. 1), p. 143-164.

Salter, M.J (2008) Securitization and desecuritization: a dramaturgical analysis of the Canadian Air Transport Security Authority. *Journal of International Relations and Development*. Vol 11 (4) 321-349

Strömbom, Lisa (2014). Thick recognition: Advancing a theory on identity change in intractable conflicts. *European Journal of International Relations*. Vol 20(1) 168-191

Sylvan, Donald A, Andrea Grove, and Jeffery Martinson (2005) Problem representation and conflict dynamics in the Middle East and Northern Ireland. *Foreign Policy Analysis* 1(3):279-299

Strizel, Holger (2007) Towards a Theory of Securitization: Copenhagen and Beyond. *European Journal of International relations*. Vol13(3): 357-383

Wæver, O. 1995. "Securitization and De-Securitization." In *On Security*, edited by R. Lipschutz, 46–86. New York: Columbia University Press

7.3 Text/Tal

Obama 2015 - Obama Barack 2015-08-05, "Remarks by the president on the iran nuclear deal", American University Washinton, DC, The White House, Office of the press secretary <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2015/08/05/remarks-president-iran-nuclear-deal>

Obama 2016 - Obama Barack 2016-01-17, "Statement by the president on Iran", The Cabinet Room, The White House, Office of the press secretary <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2016/01/17/statement-president-iran>

Obama 2017 - Obama Barack 2017-01-13, "Letter—Continuation of the national emergency With respect to Iran", The White House, Office of the press secretary <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2017/01/13/letter-continuation-national-emergency-respect-iran>

Trump

Trump 2017A - Trump Donald 2017-02-02, "Iran has been formally PUT ON NOTICE...", Tweet: @DonaldTrump. <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/827118012784373760>

Trump 2017B - Trump Donald 2017-02-03 "Iran is playing with fire...", Tweet: @realDonaldTrump. <https://twitter.com/realdonaldtrump/status/827478751931924480>

Flynn 2017 - Flynn T. Michael 2017-02-03, "Statement by national security advisor Michael T. Flynn on Iran", National Security & Defense <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/statement-national-security-advisor-michael-t-flynn-iran/>

Trump 2017C - Trump Donald 2017-02-15, "Remarks by president Trump and prime minister Netanyahu of Israel in joint press conference", Foreign Policy <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-prime-minister-netanyahu-israel-joint-press-conference/>

Trump 2017D - Trump Donald 2017-09-19, "Read: Trump's full speech to the UN General Assembly", Vox: By Kelly Swansson 2017 <https://www.vox.com/policy-and-politics/2017/9/19/16333290/trump-full-speech-transcript-un-general-assembly>

Trump – 2017E - Trump Donald 2017-09-26, "Trump tweeted about a new Iran missile test that didn't happen", Vox: By Alex Ward <https://www.vox.com/world/2017/9/26/16366018/trump-iran-missile-test-nuclear-deal-tweet>

Trump 2017F - Trump Donald 2017-10-13, "Remarks by president Trump on Iran strategy", Diplomatic reception room, National Security & Defense
<https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-iran-strategy/>

Trump 2017G – Trump Donald 2017-12-31, "Iran the number one..", Tweet: @realDonaldTrump
<https://twitter.com/realDonaldTrump/status/947588263103139841>

Trump Donald 2018 - 2018-01-02, "The people of Iran..", Tweet: @realDonaldTrump
<https://twitter.com/realdonaldtrump/status/948164289591902208>

McMaster 2017- McMaster 2017-10-15, "Gen. H.R McMaster on president Trump's new Iran strategy", Fox News Network
<http://www.foxnews.com/transcript/2017/10/15/gen-h-r-mcmaster-on-president-trumps-new-iran-strategy.html>

Haley 2018 - Haley Niiki 2018-01-02, "Nikki Haley on Iran: We must not be silent", CNN: By Daniella Diaz and Laura Koran
<http://edition.cnn.com/2018/01/02/politics/nikki-haley-iran-united-nations-north-korea/index.html>